

La meravella dels Vedes, en català

L'experiència vèdica

Raimon Panikkar Editorial Fragmenta ★★★★★

Els Vedes són una de les primeres manifestacions escrites de l'espiritualitat humana, i es troben en l'arrel de l'hinduisme. Panikkar (1918-2010), de pare indi —i hindú— i mare catalana —i cristiana—, va fer una tria d'aquests textos sagrats i va dedicar deu anys de la seva vida a traduir-los, posar-los en context i mostrar-ne la rellevància per a l'home contemporani. Aquest imponent volum de 1.144 pàgines ens permet endinsar-nos en una de les cosmovisions més profundes de la humanitat. Forma part de l'Opera Omnia de l'autor, un projecte editorial exemplar dedicat a un dels nostres pensadors més imprescindibles.

MÉS LLIBRES

Ramon Berenguer IV

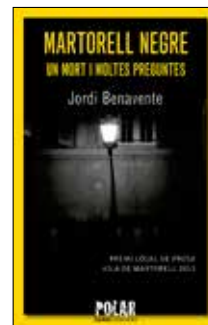
Josep-David Garrido i Valls Dalmau Editor ★★★★★

Ramon Berenguer IV, comte de Barcelona i príncep d'Aragó, no va tenir qui li cantés les gestes. De fet, un dels principals governants de la nostra història, el que va conquerir Tortosa i Lleida, no ha tingut una biografia completa fins avui. L'autor, historiador medievalista amb molta experiència en l'estudi d'altres personatges, s'enfronta a una època llunyana, el segle XII, i a l'escassa i precària documentació disponible.

Martorell negre. Un mort i moltes preguntes

Jordi Benavente Curbet edicions ★★★★★

La mort d'un indigent al calabós de la Guàrdia Civil de Martorell fa 38 anys és el punt de partida d'aquesta història, a mig camí del gènere policíac i de la novel·la negra. Benavente, cronista de Martorell amb diversos llibres sobre la història de la vila a l'esquena, ha rebuscat entre informes judicials, expedients i retalls de premsa per resoldre un crim gairebé oblidat, enterrat per les autoritats franquistes.

El barri del sorral

Begoña García Carteron Ediciones B ★★★★★

Tres dones del sorral, barri de barraques costaner i inhòspit, aconsegueixen una feina a la Ciutadella, que porta més de trenta anys controlant els barcelonins. Mentre àvia, filla i néta s'enfronten a les intrigues causades per un crim inconfessable, el sorral es dessagna per deixar pas al nou barri de la Barceloneta.

VALORACIÓ: ★ DOLENT ★★ REGULAR ★★★ BO ★★★★ MOLT BO ★★★★★ EXCEL·LENT

LA RESPOSTA ÉS ALS CLÀSSICS

'Jesús i les dones', d'Isabel de Villena

ENCARA AVUI en la nostra, pretesament lliure, societat occidental són molts els qui cerquen subterfugis per tractar allò que els interessa, i que ens interessa a tots, sense ser acusats de subversius pels poders que es presenten com a defensors del bé comú. Tant se val si aquests actuen en nom de l'estat o com a portaveus d'una religió o

ideologia. En el segle XV calia encara més imaginació per parlar de les coses que avui ens semblen banals. L'abadessa valenciana Isabel de Villena va escollir el subterfugi d'escriure sobre un episodi acceptat, la vida de Crist, a *Vita Christi* per parlar d'allò que li

interessava: les dones. Per això el títol escollit per a aquesta edició del seu text és *Jesús i les dones*. L'obra és, de fet, la vida de la mare de Déu. I és també una rèplica velada a la misoginia que destil·la

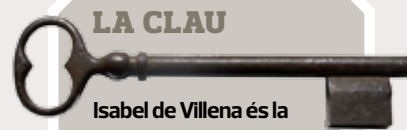
L'Espill de Jaume Roig (de qui ja hem parlat aquí), metge del convent de la Trinitat on va prendre els hàbits Isabel. Una dona intel·ligent, oi? ■

JOAN ESCULIES

Jesús i les dones

Isabel de Villena Editorial Barcino ★★★★★

LA CLAU

Isabel de Villena és la primera escriptora de la literatura catalana de qui coneixem el nom. Monja clarissa i filla bastarda d'un noble de la casa Trastàmara, va morir el 1490. L'estil planer i la imaginació de la seva obra foren admirats per altres autors del segle d'or valencià.

Amics d'Els Clàssics

DE PEL·LÍCULA

Nicole Kidman recrea la vida de la també actriu Grace Kelly durant l'any 1962.

Agraciada amb poca gràcia

BIOPIC L'adaptació cinematogràfica de la vida de la princesa de Mònaco no està a l'altura de Grace Kelly

El film *Grace de Monaco*, d'Olivier Dahan, és una ensucrada decepció. No està a l'altura de Grace Kelly, ni de les polèmiques entre el director i els Grimaldi o el productor. Té l'aire d'un telefilm luxós, avorrit, tòpic i sense ànima. Si fem un esforç, l'única virtut aparent potser és la recreació de l'ambient de glamur dels anys seixanta. La trama és un any de la vida de la princesa, el 1962, i dos fets transcendents: la proposta d'Alfred Hitchcock d'interpretar *Marnie*, i el bloqueig a Mònaco ordenat per De Gaulle, desgastat per la guerra d'Algèria (1954-62) i amenaçat de mort per l'OAS, una organització terrorista d'extrema dreta.

UNA CARICATURA D'OPERETA

El film no aconsegueix emocionar amb la crisi política, ni amb la sentimental, ni amb la sobredosi de primers plans del rostre de Kidman, que sembla més una esfinx de portada de *L'Hola*, que

una noia atribuïda pels dubtes. Si ella resulta freda, sense ànima, la resta de personatges, d'Onassis a De Gaulle, passant per Hitchcock i Maria Callas, són una caricatura d'opereta, amb l'agreuïant que no fan gràcia. La conclusió és una exageració de conte de fades. Grace convoca el ball de la Creu Roja, davant de totes les primeres figures, i amb quatre paraules cursis, posa les bases per a la resolució de la crisi que ha esclatat entre París i Mònaco. El plantejament argumental tan simplista fa que quedin qüestions pendents. L'interès

L'única virtut del film és la recreació del glamur dels 60

històric del film arriba al punt àlgid quan la senyora Kelly, des de Filadèlfia,

pregunta per telèfon a la seva filla i flamant princesa: "És veritat què has conegut Franco?". ■

XAVIER MONTANYA

Grace de Monaco

Dir. Olivier Dahan

★★★★★

5^è dia SÀPIENS

Vine a celebrar-lo amb nosaltres a Mojà i Castellterçol el dissabte 4 d'octubre

T'estem preparant una jornada plena d'activitats gratuïtes i per a tots als públics amb Rafael Casanova i Prat de la Riba de protagonistes

Més informació a www.sapiens.cat